

НАЦІОНАЛЬНА КОМІСІЯ, ЩО ЗДІЙСНЮЄ ДЕРЖАВНЕ
РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРАХ ЕНЕРГЕТИКИ
ТА КОМУНАЛЬНИХ ПОСЛУГ
(НКРЕКП)

вул. Смоленська, 19, м. Київ, 03057, тел./факс: (044) 277-30-47, тел.: (044) 204-48-27

16.07.2015

6988/16/61-15

№

на №

Полтавська обласна рада
вул. Жовтнева, 45,
м. Полтава, 36014

Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг (далі – НКРЕКП), розглянула ваш лист від 08.06.2015 № 01-16/452 щодо рішення двадцять дев'ятої позачергової сесії Полтавської обласної ради шостого скликання від 03 червня 2015 року «Про Звернення депутатів Полтавської обласної ради до Президента України, Кабінету Міністрів України, Верховної Ради України з приводу підвищення тарифів на комунальні послуги», надіслане листом Адміністрації Президента України від 30.06.2015 №44-01/1878, та в межах компетенції повідомляє.

Відповідно до Положення про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, затвердженого Указом Президента України від 10 вересня 2014 року № 715, основними завданнями НКРЕКП є, зокрема, сприяння розвитку конкуренції у сферах виробництва і постачання електричної та теплової енергії, на ринку природного газу, забезпечення проведення цінової і тарифної політики у сферах електроенергетики, тепlopостачання, централізованого водопостачання та водовідведення, у нафтогазовому комплексі, сприяння ефективному функціонуванню товарних ринків на основі збалансування інтересів держави, суб'єктів природних монополій та споживачів товарів (послуг), що виробляються (надаються) суб'єктами природних монополій, захист прав споживачів товарів (послуг) на ринку, що перебуває у стані природної монополії, та на суміжних ринках у сферах електроенергетики, тепlopостачання, централізованого водопостачання і водовідведення, у нафтогазовому комплексі, обмеження впливу суб'єктів природних монополій на державну політику та сприяння конкуренції на суміжних ринках з метою забезпечення ефективного функціонування відповідних галузей, а також, збалансування інтересів суб'єктів господарювання, споживачів і держави.

Реалізація цих завдань передбачає, з однієї сторони встановлення економічно обґрунтованих, тобто необхідних для виконання поточних та інвестиційних витрат суб'єктів природних монополій цін і тарифів, а з іншої – врахування економічних можливостей споживачів, тобто рівня платоспроможного попиту.

Щодо ціни на газ власного видобутку

Відповідно до статті 10 Закону України «Про засади функціонування ринку природного газу» підприємства, частка держави у статутному фонду яких становить 50 відсотків та більше, господарські товариства, 50 відсотків та більше акцій (часток, пайв) яких перебувають у статутному фонду інших господарських товариств, контрольним пакетом акцій яких володіє держава, а також дочірні підприємства, представництва та філії таких підприємств і товариств, учасники договорів про спільну діяльність та/або особи, уповноважені договорами про спільну діяльність, укладеними за участю зазначених підприємств, щомісяця здійснюють продаж усього товарного природного газу, видобутого на підставі спеціальних дозволів на користування надрами в межах території України, континентального шельфу і виключної (морської) економічної зони, для формування ресурсу природного газу, що використовується для потреб населення, безпосередньо суб'єкту, уповноваженому Кабінетом Міністрів України на формування такого ресурсу, за закупівельними цінами, які для кожного суб'єкта господарювання - власника спеціального дозволу на користування нафтогазоносними надрами щороку встановлюються національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики, згідно із затвердженим нею Порядком формування, розрахунку та встановлення цін на природний газ для суб'єктів господарювання, що здійснюють його видобуток.

Ціни на природний газ власного видобутку для суб'єктів господарювання, визначених статтею 10 Закону України «Про засади функціонування ринку природного газу», розраховуються відповідно до Порядку формування, розрахунку та встановлення цін на природний газ для суб'єктів господарювання, що здійснюють його видобуток, затвердженого постановою НКРЕКП від 11 грудня 2014 року № 763.

На сьогодні суб'єктом господарювання, який відповідно до статті 10 Закону України «Про засади функціонування ринку природного газу» здійснює продаж товарного природного газу суб'єкту, уповноваженому Кабінетом Міністрів України на формування ресурсу природного газу, що використовується для потреб населення, є ПАТ «Укргазвидобування».

Ціна на товарний природний газ для ПАТ «Укргазвидобування» не переглядалась з 2010 року. За результатами діяльності Товариства рентабельність власного видобутку газу за минулий рік становила від'ємний показник.

Основними факторами, які вплинули на збільшення ціни на газ власного видобутку для зазначеної Компанії, стали:

- збільшення собівартості видобутку, пов'язане головним чином із збільшенням ставки рентної плати за користування надрами (ставка збільшилась з 20 % до 70 % відповідно до норм Податкового кодексу України);

- необхідність збільшення капітальних інвестицій у газодобувну галузь.

З метою фінансової стабілізації ПАТ «Укргазвидобування» з 01 квітня 2015 року постановою НКРЕКП від 03.03.2015 № 502 для Товариства встановлено ціну на товарний природний газ власного видобутку 1590 грн за 1000 м³ без ПДВ. Зазначена ціна є однією із складових середньозваженої ціни природного газу як товару, виходячи з якої розраховуються роздрібні ціни на природний газ для потреб населення.

Щодо роздрібних цін на природний газ для потреб населення

Відповідно до положень постанови Кабінету Міністрів України від 27.12.2001 № 1729 «Про забезпечення споживачів природним газом» потреби населення у природному газі задовольняються за рахунок ресурсів газу власного видобутку, а у разі нестачі – за рахунок інших ресурсів НАК «Нафтогаз України».

Роздрібні ціни на природний газ для потреб населення визначалися відповідно до Порядку встановлення роздрібних цін на природний газ для населення, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 01 червня 2011 року № 869 «Про забезпечення єдиного підходу до формування тарифів на житлово-комунальні послуги» (із змінами).

Основними факторами, які вплинули на зростання роздрібних цін на природний газ для потреб населення стали:

- дефіцит ресурсу природного газу, пов'язаний, зокрема, із зменшенням його видобутку;

- необхідність збільшення цін на товарний природний газ для газодобувних підприємств, які підпадають під вимоги статті 10 Закону України «Про засади функціонування ринку природного газу» та здійснюють продаж газу власного видобутку для потреб населення, у зв'язку із збільшенням ставки рентної плати за користування надрами та з метою збільшення капітальних інвестицій у газовидобувну галузь;

- зростання ціни на імпортований природний газ у зв'язку з девальвацією гривні до долара США;

- необхідність перегляду тарифів на транспортування природного газу магістральними та розподільними трубопроводами у зв'язку, зокрема, з підвищеннем граничного рівня ціни на природний газ, який використовується на виробничо-технологічні потреби газотранспортних та газорозподільних підприємств та зменшенням обсягів транспортування природного газу магістральними та розподільними трубопроводами та його постачання.

Крім того, пунктом 4 Прикінцевих положень Закону України «Про Державний бюджет України на 2015 рік» передбачено здійснення НКРЕКП у І кварталі 2015 року перегляду цін на природний газ для споживачів та зменшення дефіциту ПАТ «НАК «Нафтогаз України», а положеннями Меморандуму про економічну та фінансову політику (Лист про наміри Уряду України і Національного банку України до Міжнародного валutowого фонду від 27 лютого 2015 року № 3080/0/2-15) передбачено необхідність встановлення, зокрема, починаючи з 1 квітня 2015 року відповідної ціни на газ для потреб населення, що у подальшому сприятиме інвестиціям і нарощуванню власного видобутку газу.

Враховуючи викладене, з метою приведення роздрібних цін на природний газ, що використовується для потреб населення, до економічно обґрунтованого рівня; забезпечення приросту власного видобутку природного газу; фінансової стабілізації газодобувних, газотранспортних, газорозподільних, газопостачальних підприємств і НАК «Нафтогаз України» та з урахуванням положень Меморандуму про економічну та фінансову політику 03 березня 2015 року НКРЕКП в межах повноважень було прийнято постанову № 583 «Про встановлення роздрібних цін на природний газ, що використовується для потреб населення» (зареєстровано в Міністерстві юстиції 03 березня 2015 року

за № 242/26687), зокрема, пунктом 1 якої з 01 квітня 2015 року встановлено, роздрібні ціни на природний газ для потреб населення (з урахуванням податку на додану вартість, збору у вигляді цільової надбавки до діючого тарифу на природний газ для споживачів усіх форм власності, тарифів на послуги з транспортування, розподілу і постачання природного газу за регульованим тарифом) у разі використання природного газу:

1) для приготування їжі та/або підігріву води – на рівні 7,188 грн за 1 м³;

2) для індивідуального опалення або комплексного споживання (індивідуальне опалення, приготування їжі та/або підігрів води):

у період з 01 жовтня по 30 квітня (включно):

за обсяг, спожитий до 200 м³ природного газу на місяць (включно), – на рівні 3,600 грн за 1 м³;

за обсяг, спожитий понад 200 м³ природного газу на місяць, – на рівні 7,188 грн за 1 м³;

у період з 01 травня по 30 вересня (включно) – на рівні 7,188 грн за 1 м³.

Запровадження нових рівнів роздрібних цін на природний газ для населення дасть можливість встановити рівні умови оплати за природний газ незалежно від наявності чи відсутності лічильників газу, стимулювати вжиття заходів з енергозбереження.

Разом з тим, відповідно до пункту 4.1 Порядку встановлення роздрібних цін на природний газ для потреб населення, затвердженого постановою Національної комісії регулювання електроенергетики України від 31.03.2011 № 466, перегляд роздрібних цін на природний газ здійснюється в разі зміни складових середньої ціни реалізації природного газу, вимог законодавства та інших обставин, що значно впливають на величину встановлених роздрібних цін на природний газ.

Щодо тарифів на електричну енергію

Законом України «Про електроенергетику» передбачено ринкове формування тарифів на електричну енергію.

Відповідно до пункту 3.7.4 Умов та Правил здійснення підприємницької діяльності з постачання електроенергії за регульованим тарифом, затверджених постановою НКРЕ від 13.06.96 №15/1, зареєстрованих в Міністерстві юстиції України від 08.08.96 1996 за № 433/1458 (із змінами), та Порядку розрахунку роздрібного тарифу на електричну енергію, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 01 червня 2011 року № 869 «Про забезпечення єдиного підходу до формування тарифів на житлово-комунальні послуги» роздрібні тарифи формуються за ринковою формулою, яка складається із:

- закупівельної ціни електричної енергії на оптовому ринку електричної енергії та/або у безпосередніх виробників електричної енергії;

- тарифу на передачу електричної енергії місцевими (локальними) електричними мережами відповідного класу напруги ліцензіата з постачання електричної енергії за регульованим тарифом, на території ліцензованої діяльності якого перебуває споживач;

- складової, яка забезпечує покриття витрат з постачання електричної енергії (тариф на постачання);

- нормативних технологічних витрат у місцевих (локальних) електрических мережах.

Тарифи на передачу та постачання електричної енергії формуються відповідно до Тимчасової методики розрахунку роздрібного тарифу на спожиту електроенергію, тарифу на передачу електроенергії місцевими (локальними) електромережами та тарифу на постачання електроенергії, затвердженої постановою НКРЕ від 06.05.1998 № 564.

Відповідно до зазначеної методики споживачі об'єднані у дві групи: 1 група - суб'єкти господарської діяльності та фізичні особи - підприємці, 2 група - міське та сільське населення

Крім того, споживачі електричної енергії розподіляються за двома класами напруги відповідно до Порядку визначення класів споживачів електричної енергії, диференційованих за ступенями напруги, затверженого постановою НКРЕ від 13.08.98 № 1052, 1 клас напруги – із ступенем напруги 27,5 кВ та вище, 2 клас напруги – менше 27,5 кВ.

Тарифи на передачу та постачання електричної енергії для кожної енергопостачальної компанії різні і залежать від багатьох факторів, а саме: структури та стану електричних мереж, витрат електроенергії в мережах, структури та обсягів споживання електроенергії, площі території, що обслуговується тощо.

Технологічні витрати в мережі розраховуються та затверджуються відповідно до Положення про порядок подання, визначення та затвердження економічних коефіцієнтів нормативних технологічних витрат електроенергії, затверженого постановою НКРЕ від 15.08.2013 № 1110.

Оптова ринкова ціна на електроенергію визначається як середньозважена величина вартості закупівлі електричної енергії від усіх виробників, що продають електричну енергію в Оптовий ринок, витрат на диспетчеризацію та утримання магістральних та міждержавних електромереж, витрат на забезпечення функціонування ОРЕ та ряду додаткових загальнодержавних витрат (акцизний податок на електричну енергію, компенсація пільгових тарифів для деяких категорій споживачів, у першу чергу населення, тощо).

Слід зазначити, що питома вага оптової ринкової ціни на електричну енергію (далі – ОРЦ) в структурі роздрібних тарифів складає близько 80%, рівень якої залежить передусім від фактору зміни цін на первинні енергоносії – ядерне паливо, вугілля, природний газ, мазут. При цьому, має місце значна залежність від зовнішніх джерел постачання: 100% закупівель ядерного палива, 75% газу. ОРЦ формується щомісячно на Оптовому ринку електроенергії відповідно до обсягів продажу та ціни вироблення електроенергії генеруючими компаніями ТЕС, АЕС, ГЕС, ТЕЦ, ВЕС, а також враховує зміни цін на первинні енергоносії і затверджується НКРЕКП щомісяця.

Роздрібні тарифи єдині на території України для всіх споживачів (крім населення) незалежно від галузі та диференціюються лише за класами напруги (1 та 2 клас).

Разом з тим, на сьогодні, відповідно до чинних актів Кабінету Міністрів України та законів України, окремі групи споживачів мають фіксовані (знижені) тарифи, а енергопостачальні компанії – втрати, які виникають від різниці між ринковим і фіксованим (пільговим) тарифом. Сума дотацій, що надаються енергопостачальним компаніям для покриття збитків від постачання електроенергії таким споживачам включається до складу ОРЦ.

Тарифи на електричну енергію для населення також розраховуються за ринковою формулою відповідно до Порядку розрахунку роздрібного тарифу на електричну енергію, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 01 червня 2011 року № 869 «Про забезпечення єдиного підходу до формування тарифів на житлово-комунальні послуги» та Тимчасової методики розрахунку роздрібного тарифу на спожиту електроенергію, тарифу на передачу електроенергії місцевими (локальними) електромережами та тарифу на постачання електроенергії, затвердженої постановою НКРЕ від 06.05.1998 № 564.

Протягом тривалого періоду вони не змінювалися, лише у 2006 році тарифи на електроенергію для населеннядвічі збільшувалися по 25 % (з 01 травня та з 01 вересня). Наступна зміна тарифів для населення відбулася протягом 2011 та 2012 років шляхом впровадження блочних тарифів на електроенергію (введення градації різних рівнів тарифів для окремих груп споживачів в залежності від обсягів споживання). 01 червня 2014 року прийнято рішення щодо підвищення тарифів на електричну енергію для населення в межах від 10 % до 40 % в залежності від обсягів споживання електроенергії, при цьому середнє зростання становило 14%.

В той же час, протягом 2006 – 2014 років відбулось зростання середньозваженого роздрібного тарифу на електричну енергію з 30,4 до 122,8 коп./кВт·год з ПДВ, або в 4 рази.

Зазначене пояснюється тим, що протягом 2006 – 2014 років відбулося суттєве зростання вартості енергоносіїв та відбувся об'єктивний процес зростання суми дотування окремих категорій споживачів внаслідок застосування фіксованих (знижених) тарифів на електроенергію (обсяги перехресного субсидіювання) відповідно до Законів України та рішень Кабінету Міністрів України.

Дотації протягом 2006 – 2014 років зросли з 5,4 млрд. грн. до 40,8 млрд. грн (без ПДВ) або в 7,5 рази. Так, за 2014 рік ці дотації склали – 40,8 млрд. грн. (без ПДВ), і це складає понад 30 % в структурі ОРЦ.

Також, одним із факторів зростання середньозваженого роздрібного тарифу на електричну енергію є девальвація гривні до американського долара.

У зв'язку з цим відбувався об'єктивний процес зміни рівня оптової ринкової ціни електроенергії та витрат на її передачу і постачання в сторону збільшення. Внаслідок цього, у січні 2015 року діючі тарифи на електроенергію для населення відшкодовували лише близько 21 % економічно обґрунтованих витрат з виробництва, передачі та постачання електроенергії. Тобто населення фактично оплачує в середньому менше ніж $\frac{1}{4}$ реальної вартості електричної енергії.

Різниця в тарифах для населення між фіксованими та ринковими рівнями компенсується енергопостачальним компаніям через механізм дотацій за рахунок промисловості, залізничного транспорту, бюджетних організацій та інших споживачів. Тобто відбувається перехресне субсидіювання населення за рахунок інших споживачів. Таким чином, на сьогодні непобутові споживачі через необхідність дотування населення сплачують за електричну енергію на 26 % дорожче.

Отже, з метою економії енергоресурсів та зменшення навантаження на державний бюджет, пріоритетним завданням вдосконалення державної

тарифної політики в електроенергетиці є приведення тарифів на електричну енергію для населення та інших споживачів, для яких застосовуються знижені тарифи на електроенергію, до економічно обґрунтованого рівня, що дозволить скоротити обсяги перехресного субсидіювання в електроенергетиці.

Зважаючи на викладене, Комісія прийняла постанову від 26.02.2015 № 220 «Про встановлення тарифів на електроенергію, що відпускається населенню», що дозволить зменшити розрив між рівнем реальних витрат з виробництва, передачі та постачання електроенергії та фіксованим тарифом, за яким на цей час населення сплачує за спожиту електроенергію. При цьому середньозважене зростання тарифів становить 45,2 %.

Крім того, постановою передбачено поетапне збільшення тарифів на електричну енергію, що відпускається населенню. Також зазначеною постановою передбачено об'єднання декількох тарифних груп в одну та коригування обсягів споживання, за якими диференціюється рівень тарифу на електроенергію.

Щодо тарифів на теплову енергію та послуги з централізованого опалення і постачання гарячої води

НКРЕКП та органи місцевого самоврядування під час встановлення тарифів на теплову енергію, послуги з централізованого опалення та централізованого постачання гарячої води керуються положеннями Порядку формування тарифів на теплову енергію, її виробництво, транспортування та постачання, послуги з централізованого опалення і постачання гарячої води, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 01.06.2011 № 869.

Разом з тим, відповідно до положень зазначеного вище порядку формування тарифів на теплову енергію, її виробництво, транспортування та постачання, послуги з централізованого опалення та централізованого постачання гарячої води здійснюються ліцензіатами та підприємствами, що надають вказані вище комунальні послуги, на підставі річних планів надання відповідних послуг, економічно обґрунтованих планованих витрат, визначених на підставі державних та галузевих нормативів витрат ресурсів, техніко-економічних розрахунків, кошторисів, податків і зборів, цін на матеріальні ресурси та послуги у планованому періоді.

З огляду на зазначене, тарифи на теплову енергію, послуги з централізованого опалення та централізоване постачання гарячої води встановлюються з урахуванням конкретних особливостей економічних та технологічних показників підприємств, що здійснюють відповідну ліцензовану діяльність та надають зазначені послуги.

Одночасно повідомляємо, що встановлення економічно обґрунтованих тарифів на теплову енергію та комунальні послуги на рівні, що покриває економічно обґрунтовані витрати в собівартості цих тарифів та інвестиційну складову передбачено Законами України «Про житлово-комунальні послуги», «Про ціни та ціноутворення», «Про тепlopостачання», «Про державне регулювання в сфері комунальних послуг».

Крім того, відповідно до положень статті 31 Закону України «Про житлово-комунальні послуги» у разі зміни протягом строку дії цін/тарифів обсягу окремих складових економічно обґрунтованих витрат з причин, які не залежать від виконавця/виробника, зокрема, збільшення або зменшення податків і зборів, мінімальної заробітної плати, орендної плати та

амортизаційних відрахувань, підвищення або зниження цін на паливно-енергетичні та інші матеріальні ресурси, виконавці/виробники проводять коригування встановлених цін/тарифів на житлово-комунальні послуги і подають на затвердження до органу, уповноваженого здійснювати встановлення таких цін/тарифів. При цьому перерахунок цін/тарифів може проводитися шляхом коригування лише тих складових структури цін/тарифів, за якими відбулися цінові зміни в бік збільшення або зменшення.

Відповідно до положень статті 20 Закону України «Про тепlopостачання» тарифи на теплову енергію повинні забезпечувати відшкодування всіх економічно обґрунтованих витрат на виробництво, транспортування та постачання теплової енергії. У разі якщо тимчасово тариф на теплову енергію встановлено нижче її собівартості з урахуванням граничного рівня рентабельності, то орган, яким установлено цей тариф, повинен передбачити механізми компенсації цієї різниці в порядку, встановленому законодавством.

Поряд з цим, звертаємо Вашу увагу на те, що відповідно до положень статті 31 Закону України «Про житлово-комунальні послуги» встановлення цін/тарифів на житлово-комунальні послуги нижчими від розміру економічно обґрунтованих витрат на їх виробництво без відповідного відшкодування не допускається і може бути оскаржено в суді.

Додатково повідомляємо, що відповідно до положень статті 28 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» та статті 7 Закону України «Про житлово-комунальні послуги» встановлення в порядку і межах, визначених законодавством, тарифів на побутові та комунальні послуги (крім тарифів на теплову енергію, централізоване водопостачання та водовідведення, перероблення та захоронення побутових відходів, послуги з централізованого опалення, послуги з централізованого постачання холодної води, послуги з централізованого постачання гарячої води, послуги з водовідведення (з використанням внутрішньобудинкових систем), які встановлюються НКРЕКП) належить до повноважень органів місцевого самоврядування.

Щодо тарифів на централізоване водопостачання та водовідведення

Згідно зі статтею 2 Закону України «Про житлово-комунальні послуги» державна політика у сфері житлово-комунальних послуг базується на принципах забезпечення функціонування підприємств, установ та організацій, що виробляють, виконують та/або надають житлово-комунальні послуги, на умовах самофінансування та досягнення рівня економічно обґрунтованих витрат на їх виробництво; а також регулювання цін/тарифів на житлово-комунальні послуги, перелік яких визначено цим Законом, з урахуванням досягнутого рівня соціально-економічного розвитку, природних особливостей відповідного регіону та технічних можливостей.

Крім того, встановлення економічно обґрунтованих тарифів на централізоване водопостачання та водовідведення на рівні, який покриває всі витрати в собівартості цих послуг, є вимогою чинного законодавства України (Законів України «Про ціни та ціноутворення», «Про питну воду та питне водопостачання», «Про державне регулювання у сфері комунальних послуг»). Зокрема, відповідно до статті 10 Закону України «Про державне регулювання у сфері комунальних послуг» тарифи на комунальні послуги суб'єктів природних монополій та суб'єктів господарювання на суміжних ринках повинні

забезпечувати відшкодування всіх економічно обґрунтованих планових витрат на їх виробництво з урахуванням планового прибутку.

Отже, приведення тарифів на централізоване водопостачання та водовідведення до економічно обґрунтованого рівня є необхідним заходом для належного функціонування підприємств, що забезпечують споживачів питною водою та якісними послугами.

Також повідомляємо, що в умовах постійного зростання основних складових тарифів, зокрема вартості електричної енергії, паливно-енергетичних та інших матеріальних ресурсів, реагентів, податків, мінімальної заробітної плати, упродовж останніх років виникла невідповідність діючих тарифів фактичним витратам на вироблення (створення) та надання комунальних послуг. Це, в свою чергу, негативно відобразилося на діяльності суб'єктів господарювання, виникненні заборгованості перед енергопостачальними організаціями, стані систем централізованого водопостачання та водовідведення, якості надання послуг, функціонуванні галузі в цілому. Крім того, існувало перехресне субсидіювання, за якого тарифи для населення були набагато менші за витрати на виробництво цих послуг, і різниця з оплати перекладалася на інших споживачів.

Отже, приведення тарифів на централізоване водопостачання та водовідведення до економічно обґрунтованого рівня є необхідним заходом для належного функціонування підприємств, що забезпечують споживачів питною водою та якісними послугами.

Довідково зазначаємо, що з інформацією щодо структури тарифів на електроенергію, роздрібних цін на природний газ для потреб населення, тарифів на послуги централізованого опалення та гарячого водопостачання можна ознайомитись на офіційному веб-сайті НКРЕКП за адресою www.nerc.gov.ua в розділах «Електрична енергія», «Газ природний», «Тепло» у підрозділі «Населення» відповідно.

Одночасно повідомляємо, що головним механізмом забезпечення соціального захисту населення в умовах підвищення цін та тарифів на житлово-комунальні послуги є Програма житлових субсидій, згідно з якою держава компенсує сім'ям витрати на оплату житлово-комунальних послуг у межах соціальної норми житла та соціальних нормативів користування житлово-комунальними послугами, що перевищують визначений обсяг обов'язкового відсотка платежу.

Член Комісії

Ю. Голляк

